

Til skatteinspektørene

1. Merverdiavgiftslovens § 13, første ledd, jfr. § 16, første ledd, nr. 1 og 2. Levering av kjøleanlegg til fiskefartøy.

I skriv av 20. mai 1970 til en næringsdrivende uttalte skattedirektøren:

"Firmaet leverer ferdige kjøle- og fryseanlegg til båter som driver fiske i internasjonale farvann. Levering av slike anlegg er avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovens § 13, første ledd. En kan ikke se at omhandlede tilfelle kommer inn under de unntak for avgiftsplikt som er nevnt i lovens § 16, første ledd, nr. 1 og 2. Fritaket for investeringsavgift på båtelerens hånd har heller ingen betydning for selgers plikt til å beregne merverdiavgift."

2. Merverdiavgiftslovens § 13, annet ledd. Avgiftsplikten ved utleie av båt plasser m. v.

I skriv av 21. april 1970 til Norske Båtbyggeriers Landsforening uttalte skattedirektøren bl.a.

"Vinteropplag av båter må anses som oppbevaring av varer, ikke som utleie av det grunnarealet der båtene står. Det vil således foreligge avgiftsplikt etter merverdiavgiftslovens § 13, annet ledd, nr. 4 for slik virksomhet. En viser til stensilert skriv til skatteinspektørene av 18. mars 1970, der tilsvarende løsning er gitt når det gjelder vinteropplag av biler.

Tjenester utført i forbindelse med opplaget, slik som opptrekking på slipp, tilsidesetting, tekking av båter, utsetting m. v. vil være avgiftspliktig etter lovens § 13, annet ledd, nr. 1.

Når en båtforenings medlemmer mot vederlag får anledning til å benytte slipp, løftekran og lignende innretninger, ofte med bistand fra folk som båtforeningen har ansatt, foreligger avgiftsplikt etter § 13, annet ledd, nr. 1 og nr. 3.

Når det gjelder utleie av bøy- og bryggeplasser i båt havn eller plasser for joller på land i sesongen, antar en at det ikke skal svares avgift av leievederlaget. En viser i denne forbindelse til ovennevnte stensilerte skriv til skatteinspektørene, der det er uttalt at det ikke skal svares avgift ved mottaking av motorkjøretøyer for parkering eller utleie av parkerings- eller garasje plasser. Det antas at det er uten betydning for avgiftsplikten hvem som holder fortøyningsgodset på bryggen eller bøyen ved mooring."

3. Merverdiavgiftslovens § 17, første ledd, nr. 1. Levering av kommunal skyssbåt og losskøyte

Et båtbyggeri reiste spørsmål om det skulle svares merverdiavgift ved omsetning av skyssbåt for skolebarn og skøyte for losvesenet. Begge båter var på over 25 bruttoregister tonn. Skyssbåten ble fremstilt for regning av en kommune. Kommunen får dekket nær 100 pst. av sine utgifter til skoleskyss over stats- og fylkesbudsjettet, og barna betaler således intet for transporten.

I skriv av 21. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren bl. a. :

"Omsetning av skip er avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovens § 13, første ledd. Unntatt er likevel skip på minst 25 bruttoregister tonn som er "bestemt for passasjerbefordring mot vederlag" eller "bestemt for sleping, berging, redning . . . . .", jfr. lovens § 17, første ledd, nr. 1.

Når det gjelder det forelagte tilfelle antas at kravet på tilskudd fra staten og fylket ikke kan anses som "vederlag" i nevnte forstand. På dette grunnlag antas at nevnte skyssbåt ikke kommer inn under unntaket i § 17, første ledd, nr. 1.

Når det gjelder losskøyter antas at disse ikke kan anses som skip bestemt for berging eller redning og at avgiftsplikt for omsetning av slike fartøyer foreligger etter § 13, første ledd."

4. Merverdiavgiftslovens § 17, første ledd, nr. 3. Utleie av bilferge.

I skriv av 8. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren:

"Utleie av skip er avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovens § 13, annet ledd, nr. 2, jfr. § 2, første ledd. Imidlertid foreligger fritak etter lovens § 17, første ledd, nr. 3 for utleie av skip på minst 25 bruttoregistertonn til bruk i innenriks fart dersom skipet er bestemt for passasjerbefordring mot vederlag.

Når det gjelder utleie av bilferge som også befordrer passasjerer, vil det måtte regnes merverdiavgift av den forholdsmessige del av leiebeløpet som gjelder biltransport og eventuell annen varetransport. Den forholdsmessige del av leiebeløpet som faller på passasjerbefordringen vil ifølge ovennevnte bestemmelse i § 17, første ledd, nr. 3 være fritatt for avgiftsplikt."

5. Merverdiavgiftslovens § 21. Fradragsrett for inngående avgift i forbindelse med erstatningsoppgjør.

Det registrerte firma A's lastebil har skadet det registrerte firma B's lastebil. Firma A ønsker selv å dekke reparasjonskostnadene og mottar således regning fra verkstedet for den utførte reparasjon.

I skriv av 8. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren :

"Etter merverdiavgiftslovens § 21 vil en registrert næringsdrivende ha fradragsrett for inngående avgift på varer og tjenester til bruk i virksomheten. Reparasjonen av firma B's bil kan imidlertid ikke sies å være tjeneste til bruk i firma A's virksomhet. Det antas derfor at firma A ikke har fradragsrett for avgift beregnet på reparasjonsregningen for firma B's bil."

6. Merverdiavgiftslovens § 21, jfr. investeringsavgiftslovens § 3. Fradragsrett og investeringsavgift vedrørende bedriftsavis.

I skriv av 19. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren at registrert næringsdrivende kan føre inngående avgift på trykkingskostnader for bedriftsavis til fradrag i sitt avgiftsoppgjør i henhold til lovens § 21, men at det i slike tilfelle pliktes svart investeringsavgift i henhold til investeringsavgiftslovens § 3, jfr. avgrensingsforskriftenes § 2.

7. Merverdiavgiftslovens § 23. Fordeling av inngående avgift i rutebilnæringen.

I skriv av 8. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren:

"Departementet har gitt generelle forskrifter av 20. desember 1969 om forholdsmessig fradrag for inngående avgift, og de sentrale avgiftsmyndigheter vil således ikke i første omgang ta konkret standpunkt til fordelingsproblemer i rutebilnæringen.

Det fremgår av merknadene til nevnte forskrifters § 1 at utgangspunktet for beregning av det forholdsvise fradrag er vedkommende vares eller tjenestes antatte bruk i den del av virksomheten som faller inn under loven, og at den næringsdrivende herunder vil måtte nytte et forsvarlig forretningsmessig skjønn. Det er således forutsetningen at den enkelte næringsdrivende selv skal foreta en begrunnet fordeling av inngående avgift, og at dette skjønn skal kunne prøves av skatteinspektørene.

Nærmere fordelingsregler for rutebilselskaper med kombinert virksomhet vil foreløpig ikke bli gitt."

8. Merverdiavgiftslovens § 29, jfr. investeringsavgiftslovens § 7. Avrunding av avgiftsbeløp.

I skriv av 28. april 1970 til en næringsdrivende uttalte skattedirektøren:

"I lov om investeringsavgift av 19. juni 1969 § 7 er bestemt at bl. a. kapittel VIII i lov om merverdiavgift får anvendelse så langt det passer. Dette medfører at merverdiavgiftslovens § 29 kommer til anvendelse også for investeringsavgiften, og dette innebærer da at investeringsavgiften i omsætningsoppgaven skal avrundes nedad til nærmeste hele krone. Noen tilsvarende bestemmelse om avrunding finnes imidlertid ikke for

beregning av investeringsavgift i de løpende regnskaper. Hvis regnskapet føres etter netto-metoden og investeringsavgiften belastes de respektive konti etter hvert, må investeringsavgiften derfor beregnes med ører, og kan ikke avrundes til hele kroner.

Kommentaren til tabell 2 i skattedirektørens veiledning til de næringsdrivende av 1. desember 1969 ("den gule bok") er således blitt misvisende."

9. Merverdiavgiftslovens § 45, jfr. bokføringsforskriftenes § 12. Føring av egen bok for salg til høyere funksjonærer og aksjonærer.

I skriv av 15. mai 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren:

"Det bør anses for tilfredsstillende at salg til disse personer behandles som kredittsalg og kontoføres med de forlangte opplysninger (eventuelt med henvisning til bilag). Ytterligere registrering faller dermed bort. Det har ikke vært forutsetningen at bestemmelsen i § 12 i forskrifter av 20. august 1969 på dette område skal praktiseres annerledes enn bestemmelsen i kgl. res. av 28. november 1958, jfr. Fagernæs' håndbok 1965, side 211."

10. Merverdiavgiftslovens § 70, jfr. § 13, første ledd. Avgiftsfritak ved kjøp av bruksbåt.

På grunnlag av en søknad om avgiftsfritak ved innkjøp av bruksbåt, uttalte Finansdepartementet i skriv av 15. april 1970 til skattedirektøren:

"Departementet finner etter de gjeldende bestemmelser ikke anledning til å fritta N. N. for merverdiavgift ved innkjøpet av bruksbåt. De tidligere bestemmelser om fritak for bruksbåter er falt bort fra 1. januar 1970."

11. Investeringsavgiftslovens § 3 nr. 1. Investeringsavgift på øl- og mineralvannflasker som eksporteres.

I skriv av 6. mai 1970 til en næringsdrivende uttalte skattedirektøren:

"Øl- og mineralvannflasker anses vanligvis som bryggerienes varige driftsmidler og skal således belegges med investeringsavgift. Flasker som eksporteres kan ikke påregnes å komme i retur og kan derfor ikke anses som varige driftsmidler. Slike flasker må anses som del av eksportvarene og skal følgelig ikke belegges med investeringsavgift.

En antar at bryggeriene må svare investeringsavgift ved innkjøp av alle flasker. Det må imidlertid tillates foretatt en tilbakeføring av avgiften etter hvert som flaskene eksporteres. Slik tilbakeføring forutsetter at eksporten legitimeres ved bilag."

12. Investeringsavgiftslovens § 3, jfr. avgrensingsforskriftenes §§ 2 og 3. Spørsmål om investeringsavgift for reklametrykksak.

En næringsdrivende reiste i brev av 2. mars 1970 spørsmål om en reklametrykksak kunne fritas for investeringsavgift. Firmaet driver kun postordresalg og trykksaken skulle sendes til potensielle kunder. Fra firmaets side var anført at trykksaken "er formet som en ren salgsannonse" og at omsetningen er helt avhengig av denne form for kontakt med kundene.

I brev av 15. april d. å. uttalte skattedirektøren:

"Omhandlede reklametrykksak kan ikke likestilles med annonser, men må anses som avgiftspliktig driftsmiddel etter lov om avgift på investeringer mv. § 3, jfr. § 2 i Finansdepartementets forskrifter av 19. november 1969 om avgrensing av området for investeringsavgift."

13. Investeringsavgiftslovens § 3, jfr. avgrensingsforskriftenes § 2. Investeringsavgift på bakplakater for displayemballasje.

I skriv av 17. april 1970 til en næringsdrivende uttalte skattedirektøren:

"Registreringspliktig næringsdrivende plikter bl. a. å svare investeringsavgift av varer til bruk som driftsmidler i sin avgiftspliktige virksomhet. Det antas imidlertid at den såkalte displayemballasje også under merverdiavgiftssystemet må kunne likestilles

med vanlig emballasje som følger reglene for salgsvare, slik at investeringsavgift ikke skal svares ved anskaffelsen. Forutsetningen vil være at emballasjen kasseres når varene er solgt, og at den således ikke senere nyttes som plakat, utstillingsmonter e. l., jfr. skattedirektørens rundskriv nr. 335/avd. III, punkt 12."

14. Investeringsavgiftslovens § 4 nr. 1, jfr. avgrensingsforskriftenes § 6. Investeringsavgift på modeller.

Ved støping av plastbåter forarbeides ofte en modell eller plugg. Når denne er ferdig, støpes en form som senere danner grunnlaget for masseproduksjonen.

I skriv av 21. april 1970 til Norske Båtbyggeriers Landsforening uttalte skattedirektøren bl. a.:

"Dersom bedriften selv fremstiller pluggen og formen, vil en plugg som bare brukes til fremstilling av en form bli å anse som ikke-varig driftsmiddel og som sådan fritatt for investeringsavgift. Imidlertid vil omkostningene ved fremstillingen av pluggen måtte anses som omkostninger ved fremstillingen av formen, og dermed komme med i beregningsgrunnlaget for investeringsavgiften for formen."

15. Investeringsavgiftslovens § 4, jfr. avgrensingsforskriftenes § 5. Reklamemateriell til bruk i utlandet.

I skriv av 21. april 1970 til en forening uttalte skattedirektøren bl. a.:

"Finansdepartementet har i skriv av 19. juni 1967 uttalt at reklamebrosjyrer forfattet på norsk og et fremmed språk, f. eks. norsk/engelsk, norsk/tysk osv. ikke kan anses som "reklamepublikasjon trykt på fremmed språk" i forbindelse med tilsvarende ordning under sisteleddsavgiften. En antar at det samme må gjelde under merverdiavgiftssystemet, jfr. avgrensingsforskriftenes § 5."

16. Investeringsavgiftslovens § 4 nr. 1, jfr. avgrensingsforskriftenes § 6. Fritaket for ikke-varige driftsmidler.

En næringsdrivende reiste spørsmål om det skal svares investeringsavgift av en rekke varer som anskaffes til bruk i forbindelse med sandblåsing og coating (maling) av skip. Det ble fremlagt en oppstilling som viste anvendelsesområde og brukstid for varene.

I skriv av 30. april 1970 til en skatteinspektør uttalte skattedirektøren bl. a.:

"Etter det som er opplyst om bruken i angjeldende virksomhet antar en at følgende varer kan anses som ikke-varig driftsmidler etter avgrensingsforskriftenes § 6:

Håndkoster for malerne. Nytt til utdraging av sig i malingen. Grunnet malingens beskaffenhet blir kostene stive med en gang. De lar seg ikke rengjøre og kasseres etter en gangs bruk.

Kritt for avmerking. Brukes til merking av felter som skal sandblåses. Grunnet sandstøvet må merkingen være særlig tydelig, og det er opplyst at forbruket av kritt er meget stort.

Lim for tetningsmateriell rundt lykter. Nytt ved utskifting av lykteglass.

Martindale-filter. Varigheten for bruk i beskyttelsesmasker oppgitt til ca. 5 minutter.

Glass for sandblåsemasker. Disse består av 3 mm vanlig glass. Brukstiden er oppgitt til ca. 15 minutter.

Maskeringstape, malertape. Nytt kun en gang.

Twist og filler. Nytt en gang til rengjøring om bord.

Vaskemidler og såpe."

Oslo, 25. november 1970

Thor Refsland
fung. underdirektør

O. Fr. Wiencke